

BİR *METAHÜMANİST* MANİFESTO

Jaime del Val ve Stefan Lorenz Sorgner

Çeviren: Yunus Tunçel

Ekim-Aralık 2010, New York

1. *Metahümanizm nedir? Metahümanizm* hümanizmin özgür istem, otonomi, ve insanların rasyonelitelерinden kaynaklanan üstünlük gibi bazı temel ilkelerinin bir eleştirisidir. O beden anlayışını hareket halinde olan ilişkisel güçler olarak ve gerçeklik anlayışını, tanımlanmış formlar veya kimliklerle bitme yerine, sonsuz *amorfojenese* açılan içselleşmiş ve bedenselleşmiş bir olma süreci olarak derinleştirir. Canavarlar hümanizmden uzaklaştıracak bu gelişmeyi hayata geçirecek umut verici stratejilerdir.
2. *Bir ilişkiler kompleksi halinde dünya – Metabeden halinde Metainsan: Metahümanist* eleştirisi gerçeğin kuantifiye edilemez bir beden ilişkiler alanı olarak anlaşılmasını derinleştirmeyi önerir, veya değişeren ve birbirlerini etkileyen ilişkiler içinde olan metabedenler olarak. Bununla biz beden ve akıl, nesne ve özne arasındaki Kartezyen bölünmeyi nihayet aşmayı hedefliyoruz; bunun için de akıllı bedenselleşmiş bir ilişkiler süreci ve bedeni de moleküler ve bakteriyel, bireysel ve ruhsal, sosyal, gezegensel ve kozmik seviyelerde ve diğer tecrübe boyutlarında işleyen bir ilişkisel hareket şeklinde algılayan bir görüş öneriyoruz. Bir metabedeni oluşturan güçlerin sınırlarını veya bütünlüğünü haritalamak olası değildir; diğer

taftan onların bir nihai dışsallığı da yoktur, her ne kadar içkin bir perspektivizmi ve güç ilişkileri oluşumunu hesaba alan geçici düğüm noktaları üzerinde odaklansalar bile.

3. *Ortak bir İlişkisel Bedene Doğru:* Geleneksel olarak ilişkisellik farklı, yoğun düzenleme sistemlerine doğru gelişmiş ve onların denetimine maruz kalmıştır. Çağdaş *etkiler kapitalizminde* ilişkisellik gittikçe ayrıştırılmış koreografiler yayan ve küresel standard etkiler üreten teknolojiler aracılığıyla artan derecelerde kontrol altına alınmaktadır. *Pankoreografi* metabedenlerin önceden mal edinildikleri bir bio-politik kontrol sistemidir. Oluşma teknolojilerini tekrardan mal etme ve tanımlama olasılıklarını göstermek gerekir.

4. *Hareket ve radikal çoğulculuk politikasına doğru:* Radikal çoğulcu bir politka politikayı yeniden totaliterize etmeden güç yapıları içinde çalışan paternalist olmayan bir harekettir. İdeal ve nihai bir hali hedeflemez, fakat gereklilikten dolayı ortaya çıkan çağdaş sorunların kalıcı olarak aşılmasının önemini dile getirir; bunu da, kimliğe karşın hareketin önemini vurgularken, metainsanın sunduğu içkinselliği posthümanın perspektivizmiyle birleştirerek yapmayı öngörür.

5. *Bir postanatomik beden olarak metainsan:* Hümanist bir kavram olan *anthroposu* oluşturan anatomilerin, formların, kartoğrafyaların ve kimliklerin

ve böyle betimlemelerin şekil almasını sağlayan teknolojilerin sorgulanmasını öneriyoruz. Bir insan ve sosyal bedenler haritası olan anatomi yalnızca bedene göre dışsal bir perspektiften ifade edilebilir. Biz bizi bir nesnel gerçekliğin ve diğer öznelerin dışında özneler olarak konumlandıran kartezyan bölünmeyi sorguluyoruz. Yeni bir anatomi değil, fakat bir post-anatomik beden uğruna, algılama teknolojilerini alt üst edip onlara tekrardan sahiplenerek dışsallık şartına ve bununla beraber anatomiye ve bedenin kaderine son verebiliriz. Metamedyayı, metaformansı ve metaformativiteyi duyu organlarını kalıcı olarak tekrardan tanımlama olasılıkları olarak sayan *Metahümanizm* böylece şekilsizliğin bir estetiğini sunmaktadır.

6. *Metaseksüel olarak metainsanlar*. Metaseksüalite seks-cinsiyet kimlik ve cinsel orientasyon kategorilerini sorgulayan arzunun dizorentasyonunun üretken bir halidir. Bir metabeden nihai olarak morfolojik seks veya cinsiyet bazında kategorize edilemez, fakat sonsuz potensiyel sekslerin bir *amorfojenesizidir*. yani *mikrosekslerdir*. Yani *queer sonrasıdır*. biz cinsiyeti performatif olarak anlamanın ötesindeyiz. Metaseks sadece anatomik, tenasül ve ikili seksin diktatörlüğünü değil türlerin ve samimiyetin sınırlarını da sorgular. Panseksüalite, aleni seks, çoğulcu aşk, veya gönüllü seks işçiliği, cinsellik normlarını etki modalitelerinin akrabalık, aile ve cemiyet sınırlarını tekrardan belirlediği ilişkisellik alanlarında, yeniden tanımlama araçlarıdır.

7. *Bilim ve bilgiyi yeniden tanımlama*: İçkinsellik ve perspektivizm birbiriyle çelişik kavramlar olmak zorunda değildir – biz ikisine de sahip çıkıyoruz! Ancak biz içkinselliği bilgi üretimine sunma gereksinimi ve kabuklanmış yapıların değiştirilmesini öneriyoruz. Perspektifler *metabedenin* katmanlaşmış yoğunluklarında yer alan olası düğüm noktalarıdır. Perspektifleri ve içkinselliği yeniden şekillendirerek hem varolan katmanları patlatarak son vermeyi, hem de düğüm noktalarının arasında hareket etmeyi öneriyoruz.
8. *İlişkisel bir ekolojiye doğru – Metainsan Etiği*: Bir *metabeden*, *anthropoi*, diğer türler, teknoloji ve çevreyi içeren ve ayakta tutulabilen bir ilişkiler bedeni olarak anlaşılmalıdır. Metainsan etiği bir gücün diğer güçler üzerinde kalıcı üstünlüğünden kaçınan etkileşim biçimlerinin ortaya çıkarılmasını beyan eder; böylelikle belirli bir şiddetten arınmış denge tekrar tekrar geri getirilmiş olur.
9. *Metainsanların transformasyonlarına, amorfojenesislerine ve meydana çıkan oluşumlarına doğru*: Genetik geliştirme ve klasik eğitim süreçleri arasında bir ayırım yapmaya gerek yoktur. Her ikisi de zamansız farklılıklara dayanarak normatif bir rejimin verilmiş betimlemelerini kullanırlar; bu betimlemeler evrensel olmayıp etki üretiminin paternalistic siyasi teknolojilerinin sonuçlarıdır. Biz metainsanın değişme süreçlerini

ilişkiler bedeninin *amorfojenesizinin* akıcı tipleri olarak anlarız; herşey eşit derecede devam etmekte olan eleştiriye tabidir.

10. *Metainsan nedir?: Metainsan* ne bir stabil gerçeklik, ne bir öz, ne bir kimlik, ne de bir ütopyadır, fakat içinde bulunduğumuz zamanda var olan açık bir stratejiler ve hareketler setidir. *Metainsan* güç ve şiddet tabakalarının bölgesizleştirilmelerinin gerekliliğini ima eder ve, var olan sınırları yeniden tanımlayıp onların üzerinde çalışan bir *sınır bölgesi bedeni* üreterek, bedenselleşmiş ilişkilerin yeni formlarının yaratılmasına neden olur. Bir *micro-recherche*, hem varolan rejimleri sorgulama hem de direniş ve ortaya çıkışın yeni formlarını üretme amacıyla, beden, hareket ve etkilerin genealojilerini gözönünde tutar.